

людия и fuga" за органъ, една кларинетова соната, клавирии нѣща и пѣсни, писалъ: „Музиката като изразъ“ (1901), „Проблеми на музикалната метрика“ (1925—1926), „Върху музикалната метрика“ — и множество ценни статии върху клавириятна техника—въ голѣмѣт музикални списания, сборниците на М. М. Д. и др.

Ройтеръ, Флорицелъ фонъ — Reuter, Florizel von — цигуларъ-виртуозъ и компонистъ, род. 21 ян. 1893 въ Давенпортъ, ученикъ на Соре въ Лондонъ, Томсонъ въ Брюкелъ и Марто въ Женеве, концертиралъ по цѣлия континентъ, и отива въ океана, като първокласенъ майсторъ на цигулката. Творби: „Левантинска рапсодия“, „Вариации“, една Симфоническа картина за оркестъръ, „Прелюдия и двойна fuga“ за голѣмъ оркестъръ и органъ, „Ромънски танци“ и др. соли за цигулка и пиано, както и за цигулка-соло; опери: „Хипатия“, „Невѣстинъ джѣбъ“, единъ зингшпилъ; направили едно инструктивно издание на Паганиниевитъ 24 капричи, и издалъ единъ „Водачъ за цигулковата литература“.

Ройтеръ, Фрицъ — Reuter, Fritz — компонистъ и музикаленъ педагогъ, род. 9 септ. 1896 въ Дрезденъ, училъ въ тамошната и Лайпцигската консерватории—Тайхмюлеръ (пиано) и Крелъ (композиция), сжщо и въ университета — при Риманъ, Абертъ и Шерингъ, 1921 преподавателъ по теория въ Лайпцигската консерватория; отъ 1922 професоръ по композиция въ Института за църковна музика, компониралъ: една „Датска сюита“ за оркестъръ, камерна музика и пѣсни, и писалъ: „Музикалниятъ слухъ върху психологически основи на новото време“, „Практическо обучение на слуха“ и др.

Ройтеръ, Херманъ — Reuter, Hermann — пианистъ и даровитъ компонистъ, род. 17 юни 1900 въ Шутгартъ, ученикъ на Фр. Дорфмюлеръ и Валтеръ Курвуазие въ Мюнхенъ, живѣе въ родния си градъ. Р. е единъ отъ бързо издигащитъ се компонисти отъ умѣреното модерно направление. Творби: концертъ за пиано и камероркестъръ; троенъ концертъ за цигулка, виолончелъ и пиано; едно клавиртио, единъ

струненъ квартетъ; две сонати за цигулка и пиано; „Фантазия—апокалиптика“, „Токата и fuga“, две вариационни творби, „Танцова сюита“, „Библийски сцени“ и други малки нѣща — за пиано; „Антагонизъмъ“ — музика за 2 пиано, „Миса бревисъ“ за алтъ, цигулка и виолончелъ, „Селски миниатюри“ за цигулка и пиано; „Народъ—душа“ за соли, органъ и оркестъръ; кантата „Пѣсенъ за смъртта“; опера „Саулъ“, нѣколко опуса пѣсни; радио-кантата „Любекски“, „Танцътъ на смъртта“ (1930); концертъ за пиано и оркестъръ — въ една часть ор. 36 (1931); концертъ за оркестъръ съ облигатно пиано (1931).

Рокстро, Уйлямъ Смитъ — Rockstro, William Smyth — английски пианистъ, компонистъ и музикаленъ писателъ, род. 5 ян. 1823 въ Нортъ Чимъ, умр. 2 юли 1895 въ Лондонъ, училъ въ Лайпцигската консерватория, челъ лекции по музика въ Кралската музикална академия и музикаленъ колежъ. Писалъ: „История на музиката за млади студенти“ (1879), „Практическа хармония“ (1891), „Законитъ на контрапункта“ (1882), „Обща история на музиката“ (1886), „Георгъ Фрид. Хендель“ (1883), биографии на Менделсонъ и Джени Линдъ, и компониралъ: мадригали, клавирии нѣща и др. Р. е билъ сътрудникъ на лексикона на Гровъ.

Рола, Алесандро — Rolla, Alessandro — виденъ цигуларъ и компонистъ, род. 22 апр. 1757 въ Павиа, умр. 15 септ. 1841 въ Милано, като цигуларъ живѣлъ въ Виена, Парма, а сжщо и Милано, дѣто е билъ концертмайсторъ на „Скала“ и професоръ въ консерваторията. Писалъ: 3 цигулки и 4 виолови концерта, вариации за цигулка и оркестъръ, 6 струнни квартета, едно трио, концертатѣ за 2 цигулки, 2 виоли и чело, дуети за цигулка, дуо за цигулка и виола, както и нѣколко балета. Р. е учителъ на Паганини.

Роланъ, Манюелъ — Roland, Manuel — французски компонистъ и музикаленъ критикъ, род. 22 мартъ 1891 въ Парижъ, училъ при А. Руселъ и М. Равелъ; въ композициитъ на Р. М. има отразена французска пикантност и деликатност, примѣсени съ една меланхолия. Творби: 2 сим-